

Lov undergives tre Behandlinger i hvert Thing, rettere kan jeg ikke se. Naar man endog har villet gaa saa vidt, at man har villet sammenstille dette Tilfælde med Forholdet paa Finantsloven og har sagt, at hvis det gjaldt, hvad jeg sagde, kunde man ogsaa stadfæste enkelte Poster af Finantsloven og lade andre ligge, saa er dette aabenbart ganske afvigende fra det Rigtige, idet Finantsloven netop i høiere Grad end nogen anden Lov er en Enhed. Finantsloven er et Overslag over samtlige Statens Udgifter og Indtægter, og den danner netop i allerhøieste Grad en Enhed, hvorimod det, der her er Tale om, netop er en Samling af Love, vedrørende enkelte Personer, af hvilke Enhver især haade kan gjøres til Gjenstand for særskilt Lov og maa afgjøres særskilt for sig, aldeles individuelt. Dette er, forekommer det mig, en Grund, som gjør, at man ved senere Behandlinger ikke burde optage nye Personer i en saadan Lov. Jeg vil slet ikke tale om, at den hele Fremgangsmaade og dens Konsekvenser føre til den Urimelighed, at, saaledes samtlige eller en større Del af de andre Personers Afgang til Indfødsret, som fra alle andre Sider erkjendes for at være fuldstændig begrundet, betinges af, at der opnaas Enighed om en enkelt, dem aldeles uvedkommende Person, med Hensyn til hvis Kvalifikationer der ikke behøver at være den allerfjerneste Forbindelse og i Reglen ikke vil være den fjerneste Forbindelse mellem dem og ham. Dette er jo ogsaa en Konsekvens, som viser hen i samme Retning som det, jeg før udtalte. Det er ganske vist Noget, som ikke er aldeles afgjørende, thi der kan ogsaa ved andre Love komme Forhold frem, hvor en Uenighed om et enkelt Punkt kan bevirke, at en stor Mængde af Punkter, hvorom man er enig, kan komme til at falde bort, men her er det jo i særlig Grad misligt, hvor det i Urimeligheden er saa, at ethvert enkelt kunde og burde gjøres til Gjenstand for en særlig Lov.

R. Nielsen: Efter den Vending, som Forhandlingerne have taget, har jeg lyst til at sige et Par Ord, og navnlig er det, hvad det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) udtalte, der foranledigede mig til at forlange Ordet. Med Hensyn til Byraadets Afstem-

ning skal jeg bemærke, at, naar vi have antaget den for at være en positiv Anbefaling, kunde vi efter den Sædvane, der har været gjældende baade i dette og i det andet Thing, ikke godt gjøre Andet. Ved den Afstemning, som foregik, var jo Forholdet det, at af otte Medlemmer vare tre fraværende; fem vare altsaa tilstede, og det hedder jo i Loven med Hensyn til Byraadets Beslutningsdygtighed, at, naar over Halvdelen af Medlemmerne, deriblandt Byraadets Formand, er tilstede, er det beslutningsdygtigt, og det er altsaa givet, at Byraadet i dette Tilfælde var beslutningsdygtigt. Af de tilstedeværende fem Medlemmer stemte to for, at Andragendet skulde anbefales, een, nemlig Byraadets Formand, stemte imod, og to sagde: Stemmer ikke. (Stemmer: Det sagde de ikke.) Ja, hvoraf veed nu det ærede Medlem og de andre Herre, at de ikke sagde det? (Stemmer: Det staar i Betænkningen.) Nei, det staar ikke i Betænkningen. Der staar en Hentydning til en Udskrift af Byraadets Forhandlingsprotokol, og deri staar Noget om, hvad de have sagt før Afstemningen, men her hos os pleier dog det, det kommer an paa, at være, ikke hvad man har sagt før Afstemningen, men hvorledes man stemmer. Selv om jeg i et givet Tilfælde har anbefalet at stemme for et Forslag eller en Vending her i Salen, men ved Afstemningen ved Navneopraab stemmer imod den, er det dog dette sidste, der er det Gjøeldende. Efter hvad der altsaa her forelaa for os til at rette os efter med Hensyn til Spørgsmaalet om Anbefaling eller ikke Anbefaling, har jeg for mit Vedkommende ikke kunnet se Andet, end at det efter alle sædvanlige Regler og navnlig ogsaa efter de Regler, vi anvende her og i det andet Thing, maa siges, at der foreligger en positiv Anbefaling. Naar det ærede Medlem udtalte, at vi havde stillet denne Mand op som en Helt, om hvis Banner, vi vilde fylke os til en konstitutionel Kamp, og senere knyttede en Bemærkning dertil om denne Mand's Halv- eller Hølforsaldenhed, hvordan man nu vil betegne den, forstaar jeg det ikke. Det er ikke os, der have stillet denne Mand op som en Helt, nei, men baade efter hvad vi langt om længe fik fra den høitærede Minister og andetsteds fra blev det os klarere og klarere, at den Mand var stet Urret. Jeg vil blot henvise til Noget, som den ærede Ord-